

Chương 22

CHƠN THIỆN MỸ

*Sắc màu uyển chuyển thanh không
Đẹp không thể tả bút ngòi trần gian
Vô tình thượng giới thoát phàm
Vi không còn nữa những gì thế gian*

Chơn Thiện Mỹ, điều này ai cũng thích.

Đã có Chơn, có Thiện thì hoàn toàn sẽ tiến về cái Mỹ. Cái Mỹ là cái đẹp, cái đẹp duyên dáng, cái đẹp nên thơ, cái đẹp thùy mị, cái đẹp đoan trang, cái đẹp yêu kiều, cái đẹp nết na, cái đẹp nhẹ nhàng, cái đẹp thánh thoát.

Cuối cùng của nó là cái đẹp hồn nhiên và tự nhiên là cái đẹp của Vô Vi.

Cái đẹp của huyền bí, lúc thì ẩn lúc thì hiện. Không thể nào khám phá ra một sắc đẹp hồn nhiên đó, mà Trời sẽ phú cho một sắc đẹp thiên thần.

Cái đẹp hồn nhiên và tự nhiên, nó mới có một sức mạnh huyền bí, quyến rũ và hấp dẫn.

Tu, sao mà còn nói sức mạnh huyền bí, của cái đẹp?

Cái sắc đẹp này là cái Mỹ nó khác hơn cái sắc đẹp bình thường, nên mới đề cập đến. Cái đẹp này người tu chơn, thật họ không có muốn. Nhưng mà tự nhiên nó phát.

Làm sao mà tự nhiên nó có?

Bởi vì, trong thiên nhiên nó có sẵn cái đẹp đó rồi, mà cái đẹp này, nó tự hình thành cho người tu. Chứ người tu Vô Vi, thật sự họ không có muốn. Tu một thời gian cái đẹp đó nó tự nhiên phát ra, là do khoa học tâm linh hình thành.

- Sự thực là rất khoa học, mà không có phản lại thiên nhiên.
- Ngược lại thiên nhiên và tự nhiên thì chính là ông khoa học.
- Đem cái thiên nhiên tự nhiên của mình, cải sửa lại thì có phải ngược lại thiên nhiên và tự nhiên không.

Con người ta tưởng lầm, con người tạo dựng được khoa học là con người có tất cả. Rồi cũng tưởng lầm, mình tạo dựng luôn thiên nhiên, rồi đi ngược lại với thiên nhiên.

Làm cái gì, được một chút thôi thì tưởng lầm mình đã thành công. Chẽ ra cái này, rồi chế ra cái kia, sửa cái mặt này, rồi sửa cái mũi nọ, sửa đủ thứ hết. Một khi đã sửa rồi thì nó không còn original, không còn nguyên si nữa, thì hối hận không kịp.

Mình mà nó bị hành thì ảnh hưởng cả ngày đêm, rồi phát ra bệnh nữa chẳng chơi. Thử hỏi mấy người đã sửa bị hành, họ nói cho nghe, thét rồi nó hư luôn cái mũi, con mắt.

ĐƯỜNG VỀ THIÊN QUỐC

- Còn cái sắc đẹp của Vô Vi do tâm linh hình thành.
- Đặc tính con người ta đẹp bên ngoài là nhờ sự vun bồi từ bên trong, như Vô Vi đã làm.

Sự vun bồi từ bên trong là sao?

Là người tu Vô Vi họ có một kỹ thuật rèn trui đặc biệt. Cho bên trong nó hài hòa với bên ngoài là thiên nhiên. Lâu ngày dài tháng thì cái cội gốc rễ người ta vững chãi phù hợp với thiên nhiên, thì tự nhiên nó đâm chồi nở hoa và kết trái. Khi mà nở hoa kết trái thì người khác họ sẽ cảm giác ngay. Vì họ thấy nó linh hoạt và linh động một cách kỳ lạ. Thế mới nói là huyền bí.

Người ta nói hoa thơm cỏ lạ hoặc là kỳ hoa dị thảo là vậy.

Cái hương thơm nó phản phát thật là thanh nhẹ vô cùng, nó thay đổi hoàn toàn mà chính con mắt mình nhìn thấy.

Không hành đúng pháp thì không bao giờ hiểu cái đẹp đó từ đâu có và tại sao nó thay đổi rất khoa học trong tự nhiên.

Hỏi bất cứ người nào tu Vô Vi mà khuôn mặt họ tươi tỉnh, thì họ sẽ bật mí ra cho mình biết, tại sao thay đổi đẹp đẽ như thế này.

Là do công năng tu tập của họ, hằng ngày họ biết trao dồi tâm thức và hành thiền đúng pháp. Mỗi ngày họ biết trao dồi đức hạnh, tâm linh phát triển đều hòa, thì pháp tướng nó hiện ra một cách tự nhiên.

Phương pháp tu này là đạt tới phản lão hoàn đồng.

Theo khoa học mỗi ngày càng già càng lớn tuổi thì xấu thì mới đúng.

Mà sao ngược lại, tu Vô Vi một thời gian càng già càng lớn tuổi phát tướng trẻ đẹp ra, những người bệnh tật cũng đều thuyên giảm và từ từ hết bệnh luôn. Bởi vậy, mới nói là hay mà cái phương pháp này là của Phật truyền xuống, chứ không phải của phép Tiên. Vì phép Tiên chỉ có một thời hạn nào đó thôi thì hết phép. Còn phép Phật là vĩnh cửu luôn, ai chịu uống thuốc Phật thì sẽ được như ý.

Một phương pháp sửa sắc đẹp khỏi tổn tiền, khỏi bệnh hoạn, khỏi lo âu, khỏi buồn rầu. Hễ cái gì bực dọc, nặng trước thì không đeo vào. Hễ cái gì, cao siêu thanh nhẹ đẹp đẽ thì đeo vào, như vậy thì có sướng không.

Có điều kiện gì không?

Dạ thưa là không có điều kiện gì cả. Không có tổn hao gì cả.

Chỉ có ở nhà tu tâm dưỡng tánh thôi là được và bảo đảm sẽ có kết quả như ý.

CHƠN THIỆN MỸ

*Sắc không không sắc, triển miên học
Đẹp đẽ vô cùng, vẫn tự nhiên
Tự nhiên tha thướt, lòng thanh thản
Ánh mắt hiền hòa, vẻ đẹp xinh*

ĐƯỜNG VỀ THIÊN QUỐC

*Đẹp xinh xinh đẹp, cùng hoa tuyết
Trắng xóa một màu, cảnh thiên nhiên
Thiên nhiên hữu cảnh, diễm nhiên tỏa
Phản phát hương nồng, gió thoảng bay*

*Vô Vi tu luyện, cả trong ngoài
Hai giới chan hòa, thật thiết tha
Từ đời có đạo, phải trải qua
Tánh nết người tu, quý thật thà*

*Vô Vi có sẵn, lò luyện thép
Âm dương tương hội, mới hồi sinh
Thanh thanh lướt nhẹ, hồn thánh thoát
Dáng điệu thiên hành, tướng hảo minh*

*Kính bái
Lê Thành Lợi*